

kunne følge med, og at man derfor ikke skal faae Noget sat igjennem. Jeg vil derfor til- lade mig at ytre, at jeg for min Part vilde være tilfreds, naar den ærede Justitsminister vilde give os den Erklæring, at han vilde tage Sagen under Overveielse, og at han ikke tvivler om, at han vil kunne faae adskilt de to Ting fra hinanden, Confirmation og Ud- gang til Herrens Vord paa den ene Side og Vaccination paa den anden, saaledes at han dog ikke dermed opgiver sin Myndighed over Forældrene og Børnene med Hensyn til Vaccination, samt naar han dernæst vilde ud- tale, at han vil ansee sig for bemyndiget til i Mellemtiden, indtil en saadan Lov kommer frem, at dispensere fra den Lovbestemmelse, som tvinger Børnene til at møde med deres Vaccinationsattest, naar de skulle confirmeres.

Justitsministeren: Naar den ærede Forslagsstiller i sine første Ytringer idag paa- kaldte Folkethingets Hjælp til en Mægling mellem Kultusministeren og Justitsministeren, troer jeg egentlig ikke, det var nødvendigt, thi begge de nævnte Ministre ere enige med den ærede Forslagsstiller i, at det ikke efter Sagens Natur, og navnlig ikke efter vore nuværende Forhold, er rigtigt, at Vaccination gjøres til en Betingelse for Confirmation; det er aldeles incommensurable Ting. Det glæder mig end- videre at erfare af den ærede Forslagsstillers sidste Foredrag, at vi ogsaa ere enige i en anden Mening, nemlig den, at vi ikke uden videre bør give Slip paa det Baaben, vi have i den Betingelse; der i Placaten af 1811 er sat for, at Confirmation kan tilstedes, nemlig Vaccinationsattest forinden skal tilveiebringes, men at vi, før vi give Slip derpaa, maae have et ligesaa kraftigt eller, rettere sagt, et endnu kraftigere Middel til at haandhæve den Bestemmelse, at Vaccination skal være al- mindelig her i Landet. Hvis jeg ikke ganske har misforstaaet den ærede Forslagsstiller, ere vi ogsaa enige dert, og jeg troer, at naar vi blot holde os til det, jeg her har udtalt, kunne vi meget snart blive fuldstændig enige. Jeg er enig med ham i, at det bør være Gjen- stand for Regjeringens Overveielse, hvorledes man snarest muligt kan bortfjerne den Be-

stemmelse, hvorefter Vaccinationsattestens Til- veiebringelse er en Betingelse for at blive confirmeret; naar Forslagsstilleren atter vil være enig med mig i, at vi ikke bør op- give den nævnte Bestemmelse, før Regje- ringen ikke blot har tilveiebragt et For- slag om, hvad der skal træde istedet derfor, men ogsaa har faaet Rigsdagens Samtykke dertil. Det er med Hensyn til dette Sidste, at jeg nævner nogen Frygt. Jeg tvivler ikke om, at det navnlig ved de lægefærdige Auto- riteters Bistand vil kunne lykkes Regjeringen at tilveiebringe Forslag til en ny Vaccinations- anordning, der i mange Henseender kan være baade mere betryggende og mere hensigtsmæssig end den nuværende, men hvad jeg er bange for, er, at det, naar et saadant Forslag kom- mer tilfode, vil være forbundet med Vanskelig- heder at føre det igjennem, thi det vil ganske vist i mange Henseender virke langt mere tryk- kende og være langt mere utaaleligt for dem, som modsætte sig Vaccinationen. Det er in- genlunde nogen ualmindelig Mening i Landet, at Vaccinationen er skadelig, og mangfoldige Forældre modsætte sig den, fordi de troe, at deres Børns Helbred derved bliver ødelagt; det er disse Forældre, man ingen Magt har over, naar man ikke faaer en ny Vaccinations- anordning. Det er netop det Betænkkelige ved Sagen, og det er derfor, det gjør mig ondt, at denne Sag er kommen ind paa den Maade, hvorpaa den er indkommen, idet den synes fremkaldt ved et enkelt foreliggende Tilfælde, hvori en Fader i en Stælle af Aar har væg- ret sig ved at lade sine Børn vaccinere, fordi det efter hans lægevidenskabelige Mening — havde jeg nær sagt — vil være fordærveligt for Børnene. Justitsministeren har ikke villet føle ham, og han siger da, at han saa hellere unblader at faae sit Barn confirmeret. Dette lyder stygt og stødende, men jeg seer ikke, at Justitsministeren af den Grund kan give sit Samtykke. Det er jo netop Betydningen ved Vaccinationen, at den er almindelig, og den har ingen Betydning, naar den ikke er det; saasnart der dispenseres fra den, seer jeg ikke Betydningen af den hele Foranstaltning. Det er derfor, at jeg ikke kan love den ærede For- slagsstiller nogen Smødeføkommen med Hensyn